Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 31. Januar 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 31. stycznia 1940 r.	Nr. 4

Inhalt / Treść

Fünfte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 20. Januar 1940.

Betrifft: Viehwirtschaft.

Zur Durchführung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63) bestimme ich:

§ 1

(1) Zur Viehwirtschaft gehören alle Betriebe, die

a) Vieh erzeugen (Erzeugerbetriebe),

b) Vieh, Fleisch, Innereien sowie Därme bearbeiten und verarbeiten (Bearbeitungsbetriebe und Verarbeitungsbetriebe),

c) Vieh, Fleisch, Fleischwaren, Innereien, Därme sowie alle sonstigen bei Schlachtungen sich ergebenden Rohstoffe, Rückstände und Abfälle gewerbsmäßig erwerben und veräußern (Handelsbetriebe).

Piąte postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 stycznia 1940 r.

Dotyczy: **Gospodarki bydłem.**

W celu wykonania rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 63) postanawiam:

§ 1

(1) Do gospodarki bydłem należą wszystkie przedsiębiorstwa:

a) wytwarzające bydło (przedsiębiorstwa produkcyjne),

b) obrabiające i przerabiające bydło, mięso, wnętrzności i jelita (przedsiębiorstwa obrabiające i przerabiające),

c) nabywające i zbywające zawodowo bydło, mięso, towary mięsne, wnętrzności, jelita oraz inne surowce, pozostałości oraz odpadki, zachodzące przy uboju (przedsiębiorstwa handlowe).

(2) Als Bearbeitung gilt auch die Lagerung der in Abs. 1 genannten Erzeugnisse.

(3) Als Handelsbetriebe gelten auch die Unternehmungen von Vermittlern (Agenten, Kommissionären, Maklern) der in Abs. 1 genannten Erzeugnisse.

(4) Den Bestimmungen dieser Durchführungsvorschrift unterliegen ferner die Personen, die für eigene Rechnung nicht gewerbsmäßig Schlachtvieh schlachten oder schlachten lassen.

§ 2

(1) Als Vieh im Sinne des § 1 Abs. 1 gelten: Rinder, Schweine, Kälber, Schafe, Ziegen und Pferde.

(2) Als Kälber gelten alle Rinder unter 100 kg.

§ 3

(1) Als Fleisch im Sinne dieser Durchführungsvorschrift gilt frisches, gesalzenes, angesalzenes und gepökeltes Fleisch sowie Innereien des in § 2 Abs. 1 genannten Viehs, soweit sie zum Genuß für Menschen geeignet sind.

(2) Als tierisches Fett gilt das Fett des in § 2 Abs. 1 genannten Viehs mit Ausnahme des Milchfettes.

§ 4

Als Fleischwaren im Sinne dieser Durchführungsvorschrift gelten Wurst, Fleischdauer- und Räucherwaren sowie Fleisch in luftdicht abgeschlossenen Behältnissen, sofern diese Waren aus dem Fleisch des im § 2 Abs. 1 genannten Viehs hergestellt sind.

§ 5

(1) Zur Abwickelung des Verkehrs mit Vieh werden Viehmärkte errichtet.

(2) In einzelnen von der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestimmten Städten können Schlachtviehmärkte errichtet werden.

§ 6

(1) Die Erzeugerbetriebe gemäß § 1 Abs. 1 Nr. 1 sind verpflichtet, auf Anforderung das in ihren Betrieben anfallende schlachtreife Vieh (Schlachtvieh) zur Sicherung der Versorgung abzuliefern.

(2) Die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestimmt getrennt für die einzelnen Arten des Schlachtviehs, die von den Distrikten insgesamt aufzubringenden Mengen sowie deren weitere Verwendung. Die Verteilung der aufzubringenden Mengen auf die Erzeugerbetriebe der Distrikte sowie die Richtlinien für die Aufbringung und Ablieferung bestimmt die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs. Die Richtlinien bedürfen der Genehmigung der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs.

(3) Die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann im Bedarfsfalle, getrennt für die einzelnen Kreise, bestimmen, an welche Märkte oder sonstige Stellen die Erzeugerbetriebe das Schlachtvieh abzuliefern haben.

(2) Za obróbkę uważa się także magazynowanie wyrobów, wymienionych w ust. 1.

(3) Za przedsiębiorstwa handlowe uważa się także przedsiębiorstwa pośredników (ajentów, komisantów, maklerów), których przedmiotem są wyroby wymienione w ust. 1.

(4) Przepisom niniejszego postanowienia wykonawczego podlegają nadto osoby, które na własny rachunek i nie zawodowo biją bydło lub bicia zlecają.

§ 2

(1) Za bydło w rozumieniu § 1 ust. 1 uważa się: bydlęta, świnie, cielęta, owce, kozy i konie.

(2) Za cielęta uważa się wszystkie bydlęta z wagą poniżej 100 kg.

§ 3

(1) Za mięso w rozumieniu niniejszego postanowienia wykonawczego uważa się mięso świeże, solone, przysolone lub peklowane oraz wnętrzności bydła, wymienionego w § 2 ust. 1, o ile zdatne są do spożycia przez ludzi.

(2) Za tłuszcz zwierzęcy uważa się tłuszcz bydła, wymienionego w § ust. 1, z wyjątkiem tłuszczu mlecznego.

§ 4

Za towary mięsne w rozumieniu niniejszego postanowienia wykonawczego uważa się kiełbasę, mięsne towary trwałe i towary wędzone oraz mięso w szczelnie zamkniętych naczyniach, o ile towary te wyrobione są z mięsa z bydła, wymienionego w § 2 ust. 1.

§ 5

(1) Dla obrotu bydłem zakłada się targi na bydło.

(2) W niektórych miastach, oznaczonych przez Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, mogą być zakładane targi na bydło rzeźne.

§ 6

(1) Przedsiębiorstwa produkcyjne, określone w § 1 ust. 1 nr. 1, są obowiązane na żądanie oddać bydło rzeźne, nabyte przez nie, celem zabezpieczenia zaopatrzenia w żywność.

(2) Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora określi, oddzielnie dla poszczególnych gatunków bydła rzeźnego, ilości, mające być dostarczone przez Okręgi razem, oraz dalsze korzystanie z nich.

Rozdział ilości, mających być dostarczonych, na przedsiębiorstwa produkcyjne Okręgów, oraz wytyczne do pokrycia zapotrzebowania i dostarczenia określi Wydział Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Szefa Okręgowego. Wytyczne wymagają zezwolenia Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(3) Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może — w razie potrzeby — wyznaczyć poszczególnym powiatom targi lub inne instytucje, którym przedsiębiorstwa produkcyjne dostarczyć winny bydło rzeźne.

§ 7

Die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs kann anordnen, daß die Betriebe, die Schlachtvieh schlachten und Fleisch bearbeiten und verarbeiten, ihren gesamten Bedarf an Schlachtvieh und Fleisch auf einem bestimmten Markte zu decken haben.

§ 8

(1) Auf den Märkten wird das Vieh den in § 7 genannten Betrieben nach Maßgabe der von der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs zu erlassenden Richtlinien zugeteilt.

(2) Soweit die in § 7 genannten Betriebe ihren Bedarf nicht nach Abs. 1 auf einem Markte zu decken haben, bedarf jede Schlachtung von Schlachtvieh der Zustimmung des Gemeindevorstandes; er hat darüber genaue, fortlaufende Aufzeichnungen zu machen. Die Einzelheiten bestimmt die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs.

§ 9

(1) Hausschlachtungen bedürfen der Zustimmung des Gemeindevorstandes; er hat darüber genaue, fortlaufende Aufzeichnungen zu machen. Die Einzelheiten bestimmt die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs.

(2) Hausschlachtungen im Sinne dieser Durchführungsvorschrift sind diejenigen Schlachtungen, die zum ausschließlichen Verbrauch im eigenen Haushalt selbst oder durch Dritte vorgenommen werden.

§ 10

Der Verkauf und Kauf zu Schlachtzwecken sowie das Schlachten von

a) unreifen, gesunden, zur Weitermast geeigneten Jungrindern und Kälbern,

b) von Schweinen unter 80 kg Lebendgewicht,

c) von trächtigen Kühen, Färsen und Sauen

ist verboten.

§ 11

(1) Auf Notschlachtungen findet der § 10 keine Anwendung.

(2) Die Notwendigkeit der Notschlachtung liegt nur dann vor, wenn zu befürchten ist, daß das Tier einen Krankheitszustand nicht übersteht oder das Fleisch durch den krankhaften Zustand wesentlich an Wert verliert. In diesen Fällen ist die Zustimmung zur Notschlachtung durch den Gemeindevorstand einzuholen; er hat darüber genaue, fortlaufende Aufzeichnungen zu machen. Wenn das Tier infolge Unfalls sofort getötet werden muß, kann die Zustimmung des Gemeindevorstandes nachträglich eingeholt werden. In Städten mit Schlachthöfen kann der Gemeindevorstand seine Befugnisse dem amtierenden Tierarzt übertragen.

§ 12

Auf Ersatz von Schäden, die sich bei Anwendung dieser Durchführungsvorschrift ergeben, besteht kein Rechtsanspruch.

§ 13

Zuwiderhandlungen gegen diese Durchführungsvorschrift werden nach Maßgabe der Ergänzungsverordnung vom 15. Januar 1940 (Verordnungblatt

§ 7

Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Szefa Okręgowego może zarządzić, aby przedsiębiorstwa, zajmującee się ubojem bydła rzeźnego i obróbką oraz przerobem mięsa pokrywały swoje całkowite zapotrzebowanie bydła rzeźnego i mięsa na wyznaczonym targu.

§ 8

(1) Na targach bydło przydzieli się przedsiębiorstwom, wymienionym w § 7, według wytyczeń, mających być wydanych przez Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Szefa Okręgowego.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwa, wymienione w § 7, nie mogą pokryć swego zapotrzebowania na targu, wyznaczonym im stosownie do ust. 1, wówczas każde bicie bydła rzeźnego wymaga zgody zarządu gminy, który o tem winien prowadzić dokładne i bieżące spisy. Szczegóły określi Wydział Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Szefa Okręgowego.

§ 9

(1) Bicia domowe wymagają zgody zarządu gminy, który o tym winien prowadzić dokładne i bieżące spisy. Szczegóły o tym określi Wydział Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Szefa Okręgowego.

(2) Biciem domowym w rozumieniu niniejszego postanowienia wykonawczego są bicia, dokonane wyłącznie dla konsumcji we własnym gospodarstwie domowym jako takim lub przez osoby trzecie.

§ 10

(1) Sprzedaż i kupno w celach bicia oraz bicie

a) bydląt młodych i cieląt nie dojrzałych, zdrowych i zdatnych do dalszego tuczenia,

b) świń z wagą żywą poniżej 80 kg,

c) krów cielnych, jałówek i macior,

jest zabronione.

§ 11

(1) Do bicia z konieczności § 10 nie stosuje się.

(2) Potrzeba bicia z konieczności zachodzi tylko wówczas, gdy należy obawiać się, że zwierzę stanu choroby nie przetrwa lub że mięso znacznie straci na wartości z powodu stanu choroby. W wypadkach tych należy do bicia z konieczności zasięgnąć zgody zarządu gminy, który o tym winien prowadzić dokładne i bieżące spisy. Jeżeli zwierzę skutkiem nieszczęśliwego wypadku trzeba natychmiast zabić, zgody urzędu gminnego zasięgnąć można dodatkowo. W miastach, w których znajdują się rzeźnie, zarząd gminy może prawo swe przenieść na urzędujących lekarzy weterynaryjnych.

§ 12

O wynagrodzenie szkód, wynikających z zastosowania niniejszego postanowienia wykonawczego, nie istnieje pretensja prawna.

§ 13

Winni wykroczenia przeciw niniejszemu postanowieniu wykonawczemu podlegają karom przewidzianym w rozporządzeniu uzupełniającym

GGP. I S. 8) bestraft, sofern nicht auf Grund anderer Bestimmungen eine höhere Strafe verwirkt ist.

§ 14

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann

1. Erzeugnisse, die vorschriftswidrig hergestellt, gelagert oder in den Verkehr gebracht werden, zugunsten des Generalgouvernements für verfallen erklären,
2. Betriebe bei vorschriftswidrigem Verhalten der Besitzer oder Betriebsleiter vorübergehend oder dauernd schließen.

Krakau, den 20. Januar 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Im Auftrag
Körner

z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 8) o ile na podstawie innych przepisów nie zasłużyli na karę cięższą.

§ 14

Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może

1. Wyroby, wyrabiane, magazynowane i puszczone w obrót wbrew przepisom, uznać za przepadłe na rzecz Generalnego Gubernatorstwa,
2. przedsiębiorstwa, w razie działania właścicieli lub kierowników tych przedsiębiorstw przeciw przepisom, zamknąć przejściowo lub na stałe.

Krakau (Kraków), dnia 20 stycznia 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Z polecenia
Körner

Sechste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 21. Januar 1940.

Betrifft: **Milch- und Fettwirtschaft.**

Zur Durchführung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63) bestimme ich:

§ 1

(1) Zur Milch- und Fettwirtschaft gehören alle Betriebe, die

1. Milch und Ölfrüchte erzeugen (Erzeugerbetriebe),
2. Milch und Milcherzeugnisse, Ölfrüchte, Tran und Öle, Speck und Schmalz sowie Talg bearbeiten und verarbeiten (Bearbeitungsbetriebe und Verarbeitungsbetriebe),
3. Milch und Milcherzeugnisse, tierische und pflanzliche Öle, Fette sowie deren Rohstoffe und alle bei den Verarbeitungsbetrieben sich ergebenden Rohstoffe, Rückstände und Abfälle gewerbsmäßig erwerben und veräußern (Handelsbetriebe).

(2) Als Bearbeitung gilt auch die Lagerung der in Abs. 1 genannten Erzeugnisse.

(3) Als Handelsbetriebe gelten auch die Unternehmungen von Vermittlern (Agenten, Kommissionären, Maklern) der in Abs. 1 genannten Erzeugnisse.

§ 2

(1) Die Erzeugerbetriebe gemäß § 1 Abs. 1 Nr. 1 sind verpflichtet, auf Anforderung von ihnen erzeugte Ölsaaten und in ihrem Haushalt oder Betriebe nicht benötigte Milch und Milcherzeugnisse zur Sicherung der Versorgung abzuliefern.

(2) Die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestimmt nach Festlegung der Molkereieinzugsgebiete die in den Distrikten aufzubringenden Mindestmengen an

Szóste postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 21 stycznia 1940 r.

Dotyczy: **Gospodarki mlecznej i tłuszczowej.**

Celem wykonania rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 63) postanawiam:

§ 1

(1) Do gospodarki mlecznej i tłuszczowej należą wszystkie przedsiębiorstwa

1. wytwarzające mleko i owoce oleiste (przedsiębiorstwa produkcyjne),
2. obrabiające i przerabiające mleko, wyroby z mleka, owoce oleiste, tran i oleje, słoninę i smalec oraz łój (przedsiębiorstwa obrabiające i przerabiające),
3. nabywające i zbywające zawodowo mleko i wyroby z mleka, oleje zwierzęce i roślinne, tłuszcze oraz jego surowce i wszystkie surowce, pozostałości i odpadki, wynikające w przedsiębiorstwach z przerobu (przedsiębiorstwa handlowe).

(2) Za obróbkę uważa się również magazynowanie wyrobów wymienionych w ust. 1.

(3) Za przedsiębiorstwa handlowe uważa się także przedsiębiorstwa pośredników (ajentów, komisantów, maklerów), których przedmiotem są wyroby wymienione w ust. 1.

§ 2

(1) Przedsiębiorstwa produkcyjne, określone w § 1 ust. 1 Nr. 1, są obowiązane oddać na żądanie celem zabezpieczenia zaopatrzenia zasiewy oleiste wyrobione przez nie, oraz mleko i wyroby mleczne niepotrzebne w ich gospodarstwie domowym lub przedsiębiorstwie.

(2) Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora określi po ustaleniu terenów, z których wyroby dostarczyć należy mleczarni, najmniejsze ilości mleka i wyrobów

Milch und Milcherzeugnissen sowie deren weitere Verwendung. Die Verteilung der aufzubringenden Mindestmengen auf die einzelnen Gemeinden des Distrikts sowie die Richtlinien für die Aufbringung und Ablieferung bestimmt die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs.

(3) Die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestimmt die in den Distrikten aufzubringenden Mindestmengen an Ölsaaten sowie deren weitere Verwendung. Die Verteilung der aufzubringenden Mindestmengen auf die einzelnen Erzeugerbetriebe des Distrikts sowie die Richtlinien für die Aufbringung und Ablieferung bestimmt die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs.

(4) Die Richtlinien gemäß Abs. 2 und 3 bedürfen der Genehmigung der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs.

§ 3

Die Inhaber von Bearbeitungsbetrieben und Verarbeitungsbetrieben für Milch und Milcherzeugnisse, Ölsaaten, Öle und Trane sind verpflichtet, alle technischen Einrichtungen und sonstigen Maßnahmen zu treffen, die eine hohe Ausbeute und gute Qualität der hergestellten Erzeugnisse ermöglichen.

§ 4

Die Herstellung und der Vertrieb von Kaffeesahne und Schlagsahne ist verboten.

§ 5

Auf Ersatz von Schäden, die sich bei Anwendung dieser Durchführungsvorschrift ergeben, besteht kein Rechtsanspruch.

§ 6

Zuwiderhandlungen gegen diese Durchführungsvorschrift werden nach Maßgabe der Ergänzungsverordnung vom 15. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I. S. 8) bestraft, sofern nicht auf Grund anderer Bestimmungen eine höhere Strafe verwirkt ist.

§ 7

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann

1. Erzeugnisse, die vorschriftswidrig hergestellt oder in den Verkehr gebracht werden, zugunsten des Generalgouvernements für verfallen erklären,
2. Betriebe bei vorschriftswidrigem Verhalten der Besitzer oder Betriebsleiter vorübergehend oder dauernd schließen.

Krakau, den 21. Januar 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Körner

z mleka, które winny być dostarczone w Okręgach, określając zarazem dalsze korzystanie z wyrobów wymienionych. Rozdział ilości najmniejszych, mających być dostarczonych, na poszczególne gminy Okręgu oraz wytyczne do pokrycia zapotrzebowania i dostarczenia określi Wydział Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Szefa Okręgowego.

(3) Wydział Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora określi najmniejsze zapotrzebowania i dostarczenia, określi Wydział być pokryte w Okręgach, oraz dalsze korzystanie z nich. Rozdział ilości najmniejszych, które powinny być pokryte przez przedsiębiorstwa produkcyjne w Okręgu oraz wytyczne do pokrycia zapotrzebowania i dostarczenia, określi Wydział Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Szefa Okręgowego.

(4) Wytyczne, o których mowa w ust. 2 i 3, wymagają zezwolenia Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 3

Właściciele przedsiębiorstw obrabiających i przerabiających mleko i wyroby z mleka, zasiewy oleiste, oleje i trany, są obowiązani zastosować wszelkie urządzenia techniczne i inne środki, zabezpieczające wysokie wykorzystanie i dobrą jakość wyrabianych produktów.

§ 4

Wyrób i sprzedaż śmietany do kawy oraz bitej śmietany jest zabroniony.

§ 5

Pretensja prawna o wynagrodzenie szkód, wynikających z zastosowania niniejszego postanowienia wykonawczego, nie istnieje.

§ 6

Winni wykroczenia przeciw niniejszemu postanowieniu wykonawczemu podlegają karom przewidzianym w rozporządzeniu uzupełniającym z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 8), o ile na podstawie innych przepisów nie zasłużyli na karę cięższą.

§ 7

Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może

1. wyroby, wytwarzane lub puszczone w obrót wbrew przepisom, uznać za przepadłe na rzecz Generalnego Gubernatorstwa,
2. przedsiębiorstwa, w razie nie zastosowania się właścicieli lub kierowników tych przedsiębiorstw do przepisów, zamknąć przejściowo lub na stałe.

Krakau (Kraków), dnia 21 stycznia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Körner

Siebente Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 22 Januar 1940.

Betrifft: **Errichtung der Landbewirtschaftungsstelle.**

Zur Durchführung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63) bestimme ich:

§ 1.

(1) Bei der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete wird eine Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement errichtet.

(2) Sie übernimmt die ihr vom Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft übertragenen Aufgaben auf dem Gebiete der Landbewirtschaftung im Generalgouvernement. Sie erhält von ihm ihre Dienstanweisungen, sie führt eigenen Haushalt und eigene Rechnung.

(3) Die Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement errichtet Zweigstellen bei den Abteilungen für Ernährung und Landwirtschaft der Distriktschefs. Ihnen obliegt die Durchführung der ihr übertragenen Aufgaben innerhalb des Distrikts.

(4) Die Zweigstellen errichten in jeder Kreishauptmannschaft eine Außenstelle, deren Leiter der Kreislandwirt ist.

§ 2.

(1) Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft überträgt der Landbewirtschaftungsstelle und ihren Organen die Wirtschaftsaufsicht und das Weisungsrecht gemäß § 3 Abs. 1 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 über alle landwirtschaftlichen Großbetriebe einschließlich aller Nebenbetriebe.

(2) Landwirtschaftliche Großbetriebe im Sinne dieser Anordnung sind alle landwirtschaftlichen Betriebe von 100 ha Nutzfläche und darüber. Die Leiter der Abteilung bei den Ämtern der Distriktschefs sind ermächtigt, auch kleinere Betriebe der Wirtschaftsaufsicht und dem Weisungsrecht der Landbewirtschaftungsstelle zuzuweisen.

(3) Zur Landwirtschaft im Sinne dieser Verordnung gehören auch der Gartenbau, Obstbau der Weinbau und die Fischerei.

(4) Bei land- und forstwirtschaftlich gemischten Betrieben steht das Aufsichts- und Weisungsrecht über Pflege und Nutzung der Forsten ausschließlich der Abteilung Forsten im Amt des Generalgouverneurs und deren Dienststellen zu.

§ 3.

Die Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement und ihre Organe sind insbesondere befugt:

1. gegenüber dem Eigentümer oder Besitzer eines landwirtschaftlichen Betriebes Anordnungen zu treffen, die ihr im Interesse einer Leistungssteigerung des Betriebes, der Erzeugungsausrich-

Siódme postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 22 stycznia 1940 r.

Dotyczy: **założenia Urzędu Uprawy Rolnej.**

Celem wykonania rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp GGP. str. 63) postanawiam:

§ 1

(1) We Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów zakłada się Urząd Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Przejmuje on zadania poruczone mu przez Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w dziedzinie uprawy rolnej w Generalnym Gubernatorstwie. Otrzymuje on od Wydziału swoje zlecenia służbowe, prowadzi własny budżet i własny rachunek.

(3) Urząd Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa założy oddziały przy Wydziałach Wyżywienia i Rolnictwa Szefów Okręgowych. Do ich obowiązków należy wykonanie poruczonych im zleceń w obrębie Okręgu.

(4) Oddziały założą w każdym powiecie ekspozyturę, której kierownikiem jest agronom powiatowy.

§ 2

(1) Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. przenosi Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa na Urząd Uprawy Rolnej i jego organa nadzór gospodarczy i prawo zarządzenia nad wszystkimi wielkimi przedsiębiorstwami rolnymi, włącznie z wszystkimi przedsiębiorstwami ubocznymi.

(2) Wielkimi przedsiębiorstwami rolniczymi w rozumieniu niniejszego postanowienia są wszystkie przedsiębiorstwa rolnicze o powierzchni pola uprawnego 100 ha i więcej. Kierownicy Wydziałów przy Urzędach Szefów Okręgowych upoważnieni są również mniejsze przedsiębiorstwa poddać nadzorowi i prawu zarządzenia wykonanemu przez Urząd Uprawy Rolnej.

(3) Do rolnictwa w rozumieniu niniejszego postanowienia zalicza się również ogrodnictwo, sadownictwo, winnictwo i rybołóstwo.

(4) Przy mieszanych rolniczych i leśno-gospodarczych przedsiębiorstwach przysługuje prawo nadzoru i zarządzenia w sprawie opieki i użytkowania lasów wyłącznie Wydziałowi Lasów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora i jego urzędom.

§ 3

Urząd Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa i jego organa szczególnie upoważnione są:

(1) do wydania zarządzeń właścicielowi lub posiadaczowi przedsiębiorstwa rolniczego, które się im wydają za konieczne dla podwyższenia wytwórczości przedsiębiorstwa, przygotowania pro-

tung und Ernährungssicherung oder der wirtschaftlichen Belange des Generalgouvernements erforderlich erscheinen,

2. anzuordnen, daß und in welcher Weise in den einzelnen Betrieben Buch zu führen ist,

3. für die einzelnen Eigentümer und Besitzer ein verfügungsfreies monatliches Entgelt in bar und Naturalien festzusetzen, welches jedoch die Leistungsfähigkeit des Betriebes nicht übersteigen darf,

4. über Wirtschaftsüberschüsse im Interesse des Wiederaufbaues und der Leistungssteigerung des Betriebes zu verfügen,

5. die Beschlagnahme insbesondere von überschuldeten Betrieben bei dem Leiter der Treuhandstelle für das Generalgouvernement zu beantragen,

6. vom Eigentümer oder Besitzer eines landwirtschaftlichen Betriebes die unverzügliche Ausschaltung ungeeigneter, unzuverlässiger oder unfähiger Betriebsleiter, Gutsbeamten und Arbeiter zu verlangen oder diese selbst durch andere zu ersetzen.

§ 4.

(1) Die durch Ausübung der Wirtschaftsaufsicht und des Weisungsrechtes erwachsenden Kosten werden von den beteiligten Betrieben in ihrer Gesamtheit auf dem Umlagewege aufgebracht. Die Landbewirtschaftungsstelle erhebt die Beiträge nach besonderer Anweisung der Finanzabteilung im Amt des Generalgouverneurs.

(2) Die aus der Aufsichtsführung über die Forsten entstehenden Kosten werden gleichfalls von der Landbewirtschaftungsstelle im Umlagewege erhoben.

§ 5.

(1) Mit der Errichtung der Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement ist die im Interesse der Erntebergung und Herbstbestellung im Jahre 1939 in Großbetrieben des Generalgouvernements durch die Chefs der Zivilverwaltungen ausgesprochene treuhänderische Bewirtschaftung zugunsten des Deutschen Reiches gegenstandslos geworden.

(2) Die hierfür entstandenen Kosten gehen zu Lasten der betroffenen Betriebe. Die Abrechnung erfolgt im Einvernehmen mit der Finanzabteilung im Amt des Generalgouverneurs durch die Landbewirtschaftungsstelle.

Krakau, den 22. Januar 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**

Im Auftrag

Körner

dukcji i zabezpieczenia wyżywienia lub dla interesów Generalnego Gubernatorstwa,

(2) zarządzić, aby i w jaki sposób prowadzono księgi,

(3) dla pojedyńczych właścicieli i posiadaczy ustalić miesięczne wolno rozporządzalne odszkodowanie w gotówce i w naturaliach, które jednak nie może przekraczać zdolności wytwórczej przedsiębiorstwa,

(4) dysponować nadwyżką gospodarczą w interesie odbudowy i podwyższenia wytwórczości przedsiębiorstwa,

(5) wnieść o zajęcie zadłużonych przedsiębiorstw do Kierownika Urzędu Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa,

(6) zażądać od właściciela lub posiadacza przedsiębiorstwa natychmiastowego usunięcia niezdatnych, niepewnych lub niezdolnych kierowników przedsiębiorstwa, urzędników dworu i robotników lub sam zastąpić ich innymi.

§ 4

(1) Powstające wykonaniem nadzoru gospodarczego i prawa zarządzania koszty pokryją w całości dane przedsiębiorstwa w drodze rozkładu. Urząd Uprawy Rolnej pobiera części według szczególnych zleceń Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) Powstające wykonaniem nadzoru nad lasami koszty pobiera również Urząd Uprawy Rolnej w drodze rozkładu.

§ 5

(1) Założeniem Urzędu Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa stało się zarządzenie powiernicze na rzecz Rzeszy Niemieckiej, ustanowione w Generalnym Gubernatorstwie przez Szefów Zarządu Cywilnego w interesie zwożenia żniwa i uprawy jesiennej roku 1939 w wielkich przedsiębiorstwach, bezprzedmiotowe.

(2) Powstałe tym koszty idą na ciężar odnośnych przedsiębiorstw. Rozliczenie nastąpi w porozumieniu z Wydziałem Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora przez Urząd Uprawy Rolnej.

Krakau (Kraków), dnia 22 stycznia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**

Z polecenia

Körner

Herausgeber: Der Chef des Amtes des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. — Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II 14.40 Zloty (7.20 RM). Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der achtseitige Bogen zu 0.60 Zloty (0.30 RM). — Die Auslieferung erfolgt im Generalgouvernement durch das Verlagsamt der Abteilung für Volksaufklärung und Propaganda im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30, im Deutschen Reich durch den Deutschen Rechtsverlag G. m. b. H., Berlin W. 35 Hildebrandstraße 8, Wien 1, Riemergasse 1, Leipzig C 1, Inselstraße 10. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. — Zitierweise: Verordnungsblatt GGP I bezw. II.

